

Nr 39.

Ankom till riksdagens kansli den 28 april 1921 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 254 a § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

I en till riksdagen avlåten, den 11 mars 1921 dagtecknad proposition nr 165, som hänvisats till bankoutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat

F ö r s l a g

till

L a g

om ändrad lydelse av 254 a § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse.

Härigenom förordnas, att 254 a § i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse, sådant nämnda lagrum lyder enligt lag den 1 april 1919, skall erhålla följande ändrade lydelse:

Ej må bankbolag övertaga annat bankbolags eller sparbanks rörelse, med mindre Konungen, där övertagandet icke finnes vara till skada för det allmänna, lämnar tillstånd därtill.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Genom lag den 1 april 1919 infördes i lagen den 22 juni 1911 om bankrörelse en ny paragraf betecknad 254 a, innehållande en bestämmelse att bankbolag ej må övertaga annat bankbolags rörelse, med

mindre Konungen, där övertagandet icke finnes vara till skada för det allmänna, lämnar tillstånd därtill. Någon motsvarande bestämmelse angående bankbolags övertagande av sparbanks rörelse finnes icke för närvarande i gällande bank- eller sparbankslagstiftning.

Kungl. Maj:ts föreliggande förslag är närmast föranlett av en utav styrelsen för svenska sparbanksföreningen hos Kungl. Maj:t gjord framställning om vidtagande av åtgärder för sådan ändring i gällande sparbankslag, att hinder måtte uppställas mot upplösning av sparbank, där sådan upplösning vore obehörig såsom icke föranledd av sparbankens ställning.

Över denna framställning hava 1920 års sparbankssakkunniga avgivit infordrat utlåtande och däri hemställt, att stadgandet i 254 a § banklagen måtte erhålla här ovan angivna ändrade lydelse.

Bank- och fondinspektionen har förklarat sig för sin del icke hava funnit anledning till erinran emot den av sparbankssakkunniga föreslagna ändringen av ifrågavarande paragraf.

Beträffande utredningen i övrigt tillåter sig utskottet hänvisa till ovanberörda statsrådsprotokoll.

Lika med departementschefen anser utskottet, att frågor om fusion mellan bankbolag och sparbanker, såsom fallet är beträffande sammanslagningar av bankbolag, böra underställas Kungl. Maj:ts prövning; och torde för erhållande av tillstånd till sådan fusion böra uppställas samma fordran som då fråga är om sammanslagning av bankbolag, nämligen att fusionen icke skall finnas vara till skada för det allmänna.

Utskottet.

Under åberopande av de skäl departementschefen i övrigt anført hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 28 april 1921.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson, Öhngren, Vindahl, Johansson* i Friggeråker, *Wigforss, Östberg, Waller* och *Söderbom* samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Gustafsson* i Örebro, *Borg, Sommelius, Ryberg, Wikström, Persson* i Björnsbyholm och *Höglund*.
